

Sport

Fotboll. VM-kval, Frankrike–Sverige, fredag 11 november 20.45

Så blev förlusten mot Sverige i Kiev en vändpunkt för Frankrike

Paris. För segrande Sverige var den avslutande EM-matchen i Kiev 2012 betydelslös. För förlorande Frankrike rev den upp sår från en mardrömslik VM-sommar i Sydafrika. Här är historien om det franska fotbollslandslagetets resa mot en ny identitet.

DN i Frankrike



Arthur Renard, text

sporten@dn.se

● Laurent Blanc minns matchen mycket väl.

Efter att han 2010 tog över som förbundskapten hade han lyckats skapa en ny, bra känsla runt landslaget. Han hade byggt upp ett nytt lag efter Frankrikes katastrofala insats i VM i Sydafrika. Blanc lyckades ta laget till EM två år senare och inledningen var lovande, först oavgjort mot England (1-1) och där efter seger mot EM-värden Ukraina (2-0).

Sedan kom matchen mot Sverige.

I boken "Au coeur des Blues" blickar Blanc tillbaka till den avslutande gruppmatchen, en match som helt förändrade stämningen i det franska lägret. Den svenska 2-0-segern innebar att en 23 matcher lång svit av förlustfria matcher tog slut och startade en nedåtgående spiral vad gäller lagmoral.

"Det var förlusten i kvartsfinalen mot Spanien som gjorde att vi åkte ut, men det var matchen mot Sverige och 'Ibra' som satte oss i den usla situationen. Med ett bättre resultat mot Sverige hade vi inte ställts mot turneringens bästa lag redan i kvartsfinalen", säger Blanc.

"Mot Sverige gjorde vi, mig själv inkluderad, inte jobbet. Det var ett misstag. Vi skulle kunna ha sagt att matchen skulle vara vårt första steg mot att ta revansch och att det skulle vara vår seger. Men vi gjorde ingenting. När det gäller vår återkomst efter Knysna så är det bara att inse att efter sex år är såret fortfarande kvar. Och när det försvinner kommer en journalist att se till att det kommer tillbaka."

Knysna blev den symboliska benämningen på problemen i det franska landslaget under VM i Sydafrika 2010. Knysna var platsen där det franska landslaget hade sin bas under VM, platsen där spelarna stannade i bussen och bojkottade en träning i protest mot att anfallaren Nicolas Anelka hade blivit hemskickad efter ett bråk med förbundskaptenen Raymond Domenech.

Problemen utanför planen avspeglade sig under matcherna där det franska laget underpresterade och bara fick med sig en poäng från en grupp där motståndet bestod av Mexiko, Uruguay och Sydafrika.

Politiker krävde svar från laget som gav fotboll som sport en dålig image och flera spelare som miss-tänktes vara anstiftare av bojkottaktionen stängdes tillfälligt av från landslagsspel. Till matchen mot Norge, den första träningsmatchen efter Sydafrika-fiaskot stängdes hela VM-truppen av.

Sedan kom vändningen.

Med Laurent Blanc som förbundskapten inleddes en nystart där ett antal etablerade spelare blandades med nya namn. En positiv atmosfär skapades och Frankrike lyckades bra i kvalet till EM i Polen/Ukraina. Men då, efter matchen mot Sverige, bubblade de gamla problemen upp till ytan igen.

Vincent Duluc, författaren till boken Au coeur des Blues, förklarar varför förlusten mot Sverige var så tung.

– De förlorade koncentrationen och sitt "momentum". Efter matchen visade sig en del stridigheter i omklädningsrummet. Hade de vunnit mot Sverige hade det kanske aldrig blivit så. Vi förlorade mer än en match den dagen, förlusten mot Sverige var början till slutet. Efter förlusten mot Spanien återuppväcktes debatten om spelarnas vanor och hur de betedde sig.

Ännu en nystart gjordes när Didier Deschamps efter EM tog över som förbundskapten.

Deschamps fortsatte jobbet som Blanc startat och byggde laget genom att skärpa till de disciplinära reglerna samtidigt som han tryckte på relationen mellan laget och fansen.

En nyckelmatch var 3-0-segern mot Ukraina 19 november 2013 när "Les Blues" lyckades omvandla en 0-2-förlust på bortaplan till en biljett till VM i Brasilien. Vincent Duluc ser matchen som en vändpunkt.

– Den segern gjorde fansen stolta över laget för första gången sedan VM 2006. Spelare och fans delade något riktigt positivt, det skapade ett nationellt lyckorus och en känsla av att "vi kan vinna igen".

VM gav en kvartsfinalplats där Frankrike föll mot slutsegrarna Tyskland.

Sedan dess har lagets utvecklingskurva pekats uppåt. Unga spelare som Paul Pogba, Antoine Griezmann och Kingsley Coman har lyfts fram i viktiga roller.

Den före detta franska landslagsmannen Louis Saha säger att han är imponerad över landslagets klass de senaste åren.

– De har gjort det bra. Laget är ungt och har stor potential. Den

senaste tiden har till exempel Griezmann varit väldigt bra.

Helt problemfritt har det inte varit i det franska lägret.

Det franska fotbollsforbundet stängde i slutet av förra året av anfallaren Karim Benzema efter uppgifter om att han skulle varit inblandad i en utpressningshistoria mot mittfältaren Mathieu Valbuena rörande en sexvideo.

Beslutet satte Didier Deschamps under press. Dels förlorade han sin vassaste anfallare, dels kantades historien av anklagelser om att avstängningen skulle ha rasistiska förtecken.

När Deschamps dessutom valde att inte ta med Hatem Ben Arfa – en annan spelare med nordafrikanska rötter – i EM-truppen var det som att hålla bensin på elden.

Laget var inte lätt för Deschamps men han stod fast vid att han alltid satte laget framför den enskilde spelaren. Och opinionen vände, många ansåg att det trots allt var rätt beslut att låta Benzema stanna hemma, med tanke på lagmoralen.

Vincent Duluc, som följer det franska landslaget för som journalist på sporttidningen L'Équipe, håller med om det.

– De kan inte bygga ett lag runt en spelare som är anklagad i en rättegång, det hade inneburit en belastning för laget. Fansen skulle ha undrat: "Varför är en spelare här som är misstänkt för brott?"

Faktum kvarstod dock: en världsklass-målskytt från Real Madrid fick inte spela EM.

Louis Saha säger att han känner med spelarna som petades från EM-truppen men att han också inser att Deschamps är den som bestämmer.

– När spelare som Benzema och Ben Arfa inte kom med i truppen var jag inte nöjd, men samtidigt förstår jag varför förbundskaptenen gjorde sina val. Kanske hade jag själv gjort andra, men det är lätt att säga så när du sitter i soffan och funderar. Deschamps är den som varit på träningarna och i andra situationer med laget. Det kommer alltid att finnas kritiska röster, men de tystnade i takt med insatserna under EM.

Det franska laget övertygade inte omedelbart under sommarens hemma-EM, kanske på grund av folkets höga förväntningar, men imponerade senare i kvartsfinalen mot Island (5-2) och semin mot Tyskland (2-0).

Visserligen blev det finalförlust mot Portugal efter tilläggstid men besvikelsen över det förändrades snabbt till framtidstro.

Vincent Duluc tror att det är tveksamt om Karim Benzema får komma tillbaka till landslaget igen.

– Jag tror inte att Deschamps kommer att ta tillbaka honom även om han blir friad av rätten. Deschamps har byggt ett starkt lag utan Benzema och i hans frånvaro



Zlatan Ibrahimovic klappas om efter att ha gjort 1-0 mot Frankrike i EM-matchen i Kiev den 19 juni 2012. Foto: Marcus Ericsson/Bildbyrå



Den franske förbundskaptenen Didier Deschamps fick både kritik och beröm för petningar av storstjärnor. Foto: Geert Vanden Wijngaert/AP

har spelare som Olivier Giroud och Griezmann växt. Jag tror att det krävs en ny landslagskris för att Benzema ska få en ny chans.

Louis Saha bekräftar bilden av hur Deschamps alltid sätter laget i första rummet.

– Han är välkänd för det. Under hela sin karriär har han spelat kaptenrollen och nu har han fortsatt som tränare. Han var den som fick ihop gruppen. De säger att han är en pragmatiker, att hans beslut alltid bygger på logik, men det som jag verkligen tror spelar stor roll för honom är vad hans lag representerar i publikens ögon. Respekt är ett viktigt ord för Deschamps, han vill att hans lag står för värden som gör att spelarna är förebilder för barn och ungdomar. Ställer du dig inte bakom det kommer han inte att ta ut dig.

Saha driver numera Axis Stars, ett företag som erbjuder tjänster åt idrottsstjärnor och artister. Han menar att det franska lagets ökade popularitet de senaste åren märks tydligt.

– Efter 2010 fick de jobba hårt för att återigen kunna föra samman folk och ena fansen under den franska flaggan. Men på slutet har de lyckats med det.

Saha menar att Frankrike under EM upplevde samma typ av eufori som under VM 1998, men han tror inte att fotbollsframgångarna kommer att betyda förändringar på andra plan i samhället.

– De förde definitivt människor närmare varandra i somras, men efter ett par månader är den goda atmosfären borta medan landets problem är desamma. Fotbollsframgångar förändrar inte skattesystem eller löser problem med arbetslöshet. I bland känner jag att politikerna utnyttjar idrotten. De gillar att ge spelarna gliringar när det går dåligt och trots att bidragen till idrotten inte är särskilt stora vill de sola sig i glansen av framgångarna när det går bra.

Just nu ser framtiden ljus ut för det franska landslaget men många toppspelare runt om i Europa. Enligt mittfältaren Moussa Sissoko har inte finalförlusten mot Portugal i EM påverkat stämningen i landslagsgruppen.

– Lagkänslan är bra. Visst, vi förlorade finalen, men vi har fortsatt spela bra efter EM och visat vad vi kan. Just nu leder vi VM-kvaltruppen och ser fram emot fredagens stora match. Jag hoppas att vi behåller förstaplatsen efter den.

Just nu handlar diskussionerna runt det franska landslaget mest om lyxproblem. Ett av dem: Vem är egentligen lagets ledare?

– Det är en stor diskussion i fransk media just nu, säger Louis Saha.

– Förr om åren har vi sett lag med elva kaptenar på planen men så är det inte nu. Inte för att dagens spelare är individualister, utan för att de är så unga.